

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 marca 1979 r.

w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych.

Na podstawie art. 8 ust. 4 i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Oddziały Narodowego Banku Polskiego przyjmują we wpłatach lub wymieniają w pełnej nominalnej wartości zużyte lub uszkodzone znaki pieniężne, jeżeli ich autentyczność nie budzi zastrzeżeń i jeżeli odpowiadają one następującym warunkom:

- 1) banknoty — jeżeli zachowały co najmniej 75% swej pierwotnej powierzchni i mają:
 - a) jedną z dwóch numeracji lub co najmniej 12 elementów obu numeracji,
 - b) przy zatarciu elementów graficznych — cechy umożliwiające rozpoznanie ich nominalnej wartości,
 - c) przy sklejeniu z części tego samego banknotu — jedną z dwóch numeracji oraz co najmniej trzy elementy pozostałej numeracji,
- 2) monety — jeżeli zachowały istotne elementy plastyczne.

2. Przez numerację rozumie się oznaczenie serii i numeru, a przez element numeracji — literę serii lub cyfrę numeru.

§ 2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego wymieniają w połowie nominalnej wartości przedstawiane oddzielnie do wymiany części banknotów, powstałe wskutek przecięcia lub rozdarcia i mające od 45 do 55% pierwotnej powierzchni, jeżeli ich autentyczność nie budzi zastrzeżeń.

§ 3. Oddziały Narodowego Banku Polskiego nie wymieniają uszkodzonych znaków pieniężnych, jeżeli cechy ich uszkodzenia uzasadniają podejrzenie, że uszkodzenie to zostało dokonane w celach przestępczych.

§ 4. Znaki pieniężne nie odpowiadające warunkom określonym w § 1 ust. 1 oraz znaki pieniężne, o których mowa w § 2 i 3, nie mają mocy prawnego środka płatniczego.

§ 5. Oddziały Narodowego Banku Polskiego mają obowiązek zatrzymywania za pokwitowaniem znaków pienięż-

nych nie odpowiadających warunkom określonym w § 1 i 2 oraz znaków pieniężnych, o których mowa w § 3, przedstawianych do wymiany lub przyjętych tytułem wpłaty. Zatrzymane znaki pieniężne oddziały Narodowego Banku Polskiego przesyłają do Centrali Narodowego Banku Polskiego w celu wymiany lub zniszczenia, a jeżeli istnieje podejrzenie, że zostały uszkodzone w celach przestępczych, zawiadamiają o tym właściwego miejscowo prokuratora lub jednostkę Milicji Obywatelskiej.

§ 6. Centrala Narodowego Banku Polskiego wymienia w połowie lub w pełnej nominalnej wartości uszkodzone banknoty, jeżeli mają co najmniej 30% pierwotnej powierzchni, a ich autentyczność nie budzi zastrzeżeń. Centrala Narodowego Banku Polskiego może odmówić wymiany, jeżeli ze stanu banknotów wynika, że brakujące części były lub mogą być oddzielnie przedstawione do wymiany.

§ 7. 1. Zatrzymane znaki pieniężne nie wymienione przez Centralę Narodowego Banku Polskiego podlegają komisijnemu zniszczeniu.

2. Centrala Narodowego Banku Polskiego obowiązana jest zawiadomić właściwe oddziały lub bezpośrednio posiadaczy przedstawianych do wymiany znaków pieniężnych o decyzji komisyjnego ich zniszczenia wraz z podaniem jej uzasadnienia.

§ 8. Jeżeli ze względu na stan przedstawionych do wymiany znaków pieniężnych niezbędne jest przeprowadzenie ekspertyzy w celu ustalenia ich autentyczności lub wartości, Centrala Narodowego Banku Polskiego pobiera opłatę za tę czynność w wysokości 10% wartości nominalnej wymienionych znaków pieniężnych, nie więcej jednak niż 100 zł za sztukę. W uzasadnionych wypadkach Centrala Narodowego Banku Polskiego może odstąpić od pobierania tych opłat.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 maja 1963 r. w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych (Monitor Polski Nr 48, poz. 240).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1979 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*